

Другoлигашки супердерби: Борац – Пролетер 1:1. Крај утакмице. О новом члану Прве савезне фудбалске лиге Југославије одлучују једанаестерци. Док се чека на извођење пенала, званични спикер саопштава: у Бачкој Паланци: Бачка – Олимпија 0:2, Љубљанчани су нови прволигаши. Један члан елите се већ зна, о оном другом одлука пада на Градском стадиону у Бањој Луци.

Читава сезона и једног и другог клуба сада зависи од фудбалског рулета – пенала. Тренер Борца Јосип Куже, односно Пролетера Кемал Омерагић, на центру игралишта дају посљедња упутства својим фудбалерима, и код једних и код других лебде и нада стрепња.

Одлучено је да први пенал шутирају домаћини. Почиње фудбалски рат нерава.

Први извођач за Борац Бешировић. Био је сигуран у регуларном току утакмице са 11 метара, сада су сви на стадиону постављали једно питање: хоће ли опет бити тако успјешан?

Поново је непогрешив, савладао је Гавриловића. Када је голман Јаковљевић, који је у посљедњем минуту сусрета замијенио Каралића, кренуо према голу, нема тога ко се на Градском стадиону није сјетио његових сјајних одбрана једанаестераца из Купа

Југославије, против Спартака, Приштине..., којима је "трасирао" пут свом тиму ка финалу и – трофеју. Стигло је за њега охрабрење са крцатих трибина:

"Тончо, мајсторе! Тончо, мајсторе!"

Није их разочарао. На бриљантан начин зауставио је ударац са 11 метара Тељиговића. Градски стадион је просто "експлодирао" од среће, Борац је повео са 1:0.

Као што је брзо "експлодирао", исто тако се брзо и утишао. Гавриловић је прозрео намјеру Лемића и зауставио његов шут. На другој страни био је сигуран Бошковић. Све је као на почетку – 1:1.

Сад је велика одговорност на Матејићу. Он лаганим кораком креће ка пеналу, намјешта лопту. Услиједио је кратки залет, ударац и – гол. Ни искусни Дубајић није подлегао фудбалском притиску, и он је био прецизан. Резултат поново изједначен, 2:2.

Креће четврта серија. За Борац је шутирао Лупић. Искусни фудбалски "лисац" поново је исказао своје умијеће, послао је лопту у једну, а чувара мреже Гавриловића у другу страну. Фудбалер Пролетера Николић није имао среће, послије његовог ударца лопта је погодила стативу. Борац је повео са 4:3. Сви на стадиону су помислили да је све готово. Али...

Фудбал је још једном показао своју непредвидљивост. Капитен Борца Шпица држао је пр волигашку визу свог тима, сви су се надали да ће је он и овјерити. Није издржао велику одговорност, фудбалски терет који му се одједном сручио на леђа. Његову намјеру прозрео је голман Гавриловић, зауставио му је ударац са бијеле тачке.

На Градском стадиону све је на тренутак замрло. Услиједио је мук од неколико секунди, а онда је поново све прокључало. Из хиљаду грла се чуло:

"Борац! Борац! Борац! Тончо! Тончо! Тончо!"

Остао је још само један пенал̨ија – Шарчевић. Погоди ли, услиједиће наставак рулета. промаши ли, Борац иде у елиту.

Почела је игра живаца. Шарчевић или Јаковљевић.

Шарчевић прилази лопти, а стадион се ори од звиждука.

Услиједио је залет од три-четири метра. Голман Јаковљевић га је "прочитао као буквар", кренуо је у праву страну, руком је захватио лопту и одбио је у страну.

Одлука је пала: Борац је прволигаш!

Градски стадион је "прокључао" као Везув. Навијачи су утрчали у терен да подијели радост са својим љубимцима, убрзо су се на њиховим рукама нашли тренер Куже, Беширевић, Лупић, Малбашић, Шпица, Билбија...

Наравно, са руку навијача није силазио – Тончо Јаковљевић. За само неколико минута израстао је у фудбалског јунака, својим одбранама једанаестераца, како у Купу, тако и у овом инфаркт мечу са Пролетером, ушао је у клупску историју.

Борац се послије осам (дугих) година и четири дана поново нашао у прволигашком фудбалском друштву. А Бања Лука и Крајина су данима, мјесецима, годинама живјеле за то. Видјело се то најбоље у предигри утакмице са Пролетером. У Бањој Луци, Босанској Крајини само се причало о том одлучујућем мечу, који је проглашен "утакмицом деценије". Владала је права фудбалска грозница. Карте су "планule" већ неколико дана прије утакмице.

Тог сунчаног 18. јуна 1989. године сви бањолучки путеви водили су само ка једном мјесту – Градском стадиону. Ка њему се слила ријека људи из Бање Луке, Градишке, Приједора, Србца, Котор Вароша, Босанског Новог... На трибинама се начичкало чак 30.000 гледалаца. За многе није било мјеста, па су га потражили на оближњим рефлекторима.

Атмосфера сјајна. Бразилска. Одиграо је Борац на стотине мечева, али чини се да ни за један на Градском стадиону, као овај, није владало толико интересовање. Сви су жељели да буду свједоци Борчевог повратка у фудбалско џет-сет друштво.

Врата елите су се одшкринула у 10. минуту. Бањолучани су дошли у вођство. Луцидни Побор је упослио, на ивици шеснаестерца, брзоногог Дургутовића, а овај проиграо у шеснаестерцу Лупића, којег руши Дубајић. Судија Вујовић без оклијевања показује на бијелу тачку. Одговорност је преузео Беширевић, шутирао је јако по средини гола, голман Гавриловић је отишао у десну страну.

Одушевљење на Градском стадиону. Навијачи су бучно, да бучније нису могли,

прославили ово вођство својих љубимаца.

Од тада су се редале само шансе пред голом гостију, чувар мреже Пролетера био је на великим искушењима. Сјајне прилике прокоцкали су прво Побор, нешто касније у два маха и Шпица.

Судија Вујовић није имао храбрости да још једном покаже на једанаестерац када је, послије сјајног паса Беширевића, непрописно заустављен Дургутовић. Био је то чист пенал, судија Вујовић остао је "нијем" и због ове његове одлуке звиждуци су се "проломили" Градским стадионом.

Гости из Зрењанина у првих 45 минута били су безопасни, упутили су само један ударац, учинио је то Рудан, лако га је зауставио Каралић.

У наставку – друга прича. Борац је на самом почетку имао прилику, Матејић је извео корнер, Бешировић био највиши у скоку, али је његов ударац главом завршио преко гола.

Тада се (не)очекивано буде Зрењанинци. Преузели су иницијативу, све опасније су атаковали ка голу Каралића. Нарочито је био расположен Ивић, својим дриблинзима и проигравањима стварао је панику у одбрани домаћина. Таква игра им се обилато исплатила.

У 65. минуту шок и туга. Градски стадион је занијемио. Пролетер је изједначио – 1:1. Са позиције десног крила Тељиговић је набацио лопту у шеснаестерац, а на другој стативи, крај неколико домаћих играча, Петровић је погодио мрежу Каралића.

Тај гол добро је "уздрмао" све на стадиону, фудбалери Борца су "пали", у њихове редове увукла се нервоза и паника. С друге стране, Зрењанинци су добили "крила", везли су по терену, непрестано су нападали. Страх се увукао како међу домаће играче, тако и међу навијаче. Зрењанинци су могли, али нису знали, да дотуку грогираног ривала. На крају је било 1:1.

У извођењу једанаестераца Бањолучани су били срећнији и спретнији.

Борац је, по четврти пут у својој историји, изборио прволигашко друштво. Бања Лука и Крајина су дуго, баш дуго славиле тај велики фудбалски успјех.

